

Täältä ikuisuuteen

Muistojae: *”Rakkaat ystävät, jo nyt me olemme Jumalan lapsia, mutta vielä ei ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Sen me tiedämme, että kun se käy ilmi, meistä tulee hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.” (1. Joh. 3:2.)*

Avaintekstit:

Ps. 80;
1. Tess. 4:17;
Ilm. 21:9–27;
Jes. 25:8;
Ilm. 7:17;
Ilm. 21:4;
Joh. 6:44.

Mitä tulevaisuus tuo sinulle tullessaan? Mitä on edessä? Tulevaisuus voi tuntua yhtä aikaa turhauttavalta, jännittävältä, pelottavalta ja ihanalta. Muista, että Jeesus on uskollinen ja että hänen sanansa ovat totta (Ilm. 3:14). Edessä on myrskyisiä aikoja (Matt. 24:21–22), mutta Jumala on luvannut, ettei hän koskaan jätä eikä hylkää sinua (Hepr. 13:5). Hän tekee täsmälleen sen, mitä hän sanoo tekevänsä – niin kuin hän on aina tehnyt ja tulee aina tekemään (Hepr. 10:23). ”Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu.” (Matt. 24:13.)

Riippumatta siitä, kuinka monta päivää meillä on jäljellä täällä maan päällä, meidän tulisi kiinnittää katseemme Jeesukseen, katsoa vakaasti häneen. Tämä ei ole aina helppoa maailmassa, joka vaatii huomiotamme, mutta voimme kuitenkin sanoa Daavidin tavoin: ”Minun silmäni katsovat alati Herraan, hän päästää jalkani ansasta.” (Ps. 25:15.)

Tällä viikolla tutkimme palkkaa taivaassa (Matt. 5:12; Ilm. 22:12), millainen taivas tulee olemaan ja myös siitä, kuinka uskomatonta tulee olemaan se, että vihdoinkin saamme olla hänen kanssaan, joka loi meidät, rakasti meitä niin paljon, että kuoli puolestamme, lunasti meidät synneistämme ja on palaamassa pian takaisin. Meidän on vain pidettävä kiinni uskosta siihen asti.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 27.6.2026

ELÄMÄÄ ARJESSA

Kun katsomme ympärillemme, näemme maailman kuohuvan ja huokailevan, ja Jeesuksen meille kertomat merkit toteutuvat silmiemme edessä. Taisteluja ja sanomia sodista, kansojen nousuja toisia kansoja vastaan, nälänhätiiä, maanjäristyksiä ja vainoja (Matt. 24:6-11) tapahtuu kaikkialla ympärillemme ja niiden esiintyminen näyttää vain kiihtyvän ajan kuluessa. Elämme todellakin vakavia aikoja, jolloin tarvitsemme kestäväen suhteen Jumalaan.

Meille sanotaan: "Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväiset ja raittiit voidaksenne rukoilla." (1. Piet. 4:7.) Jos näin on, nyt on entistäkin tärkeämpää vahvistaa ja lujittaa henkilökohtaista suhdettamme Jumalaan. Riippumatta siitä, kuinka kauan aikaa on jäljellä, yksilöllinen elämämme on aina lyhyt kuinka kauan sitten elämmekin. "Kuulkaa nyt, te jotka sanotte: 'Tänään tai huomenna me lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin, viivymme siellä vuoden, teemme kauppoja ja keräämme hyvät voitot.' Ettehan te tiedä, mitä huomispäivä tuo teidän elämäänne! Savua te olette, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu." (Jaak. 4:13-14.) Tiedämme, kuinka totta tämä varoitus on. Näitä sanoja nyt lukevat eivät ehkä ole enää elossa päivän päättyessä. Tämä on osa surullista todellisuutta, kun elämme langenneessa maailmassa. Kuinka tärkeää siksi onkaan varmistaa suhteemme Jumalaan ja elää aina tietoisina siitä, että tarvitsemme häntä ja hänen pelastavaa armoaan?

Ps. 80 kuvailee kauniin vetoituksen Jumalalle. Lue tuo luku ja kiinnitä erityistä huomiota jakeisiin 2-4, 15-18, 19, 20 ja korvaa samalla sana "me" sanalla "minä". Riippumatta siitä, kuinka erilaisia tämän psalmin aika, paikka ja asiayhteys ovat meihin verrattuna, millä tavoin voit samaistua siihen henkilökohtaisesti?

Me kaikki tarvitsemme herätystä. On niin helppoa tulla huolestomaksi tai jopa unohtaa, mitä Jumala on tehnyt ja tekee sinun puolestasi. Eikö harras uskova voisi vaikeuksistaan huolimatta rukoilla tähän tapaan: "- - anna meidän nähdä kasvojesi valo, niin me pelastumme." (Ps. 80:20.)? Kun hyväksyt sen, mitä Jeesus on tehnyt puolestasi, ja tiedät, että syntisi on annettu anteeksi ja olet pukeutunut hänen täydelliseen vanhurskauteensa, joka lasketaan hyväksesi uskon kautta, voit olla varma, että olet pelastettu hänessä.

Mitä tarkoittaa Jumalan kasvojen "valo", etenkin kun pelastut vain hänen vanhurskautensa kautta?

LOPULTA- KIN KAS- VOISTA KASVOIHIN

Meidät on luotu olemaan lähellä Jumalaa (1. Moos. 2:7). Siitä lähtien, kun Jumala loi ihmiskunnan, hän on antanut kaikkensa ennallistaakseen rikkoutuneen suhteemme (Joh. 3:16). Hän on asettanut ikuisuuden sydämiimme, mutta ihmiset eivät pysty käsittämään kaikkea sitä, mitä Jumala on tehnyt, ei niiden alkua eikä loppua (Saarn. 3:11, VKR/RK 2012). Olemme osa suurta taistelua, joka raivoaa ympärillämme, ja jopa meissä. Liian usein käy niin, ettemme pysähdy tarpeeksi kauaksi aikaa miettiäksemme sitä suurta hintaa, joka on maksettu, jotta voimme päästä takaisin Jumalan tarkoittamaan suhteeseen hänen kanssaan. Liian usein olemme uppoutuneita maallisiin taisteluihin ja koettelemuksiin ja unohdamme, että ”me olemme taivaan kansalaisia, ja taivaasta me odotamme pelastajaksi Herra Jeesusta Kristusta. Hän muuttaa meidän ruumiimme tästä alennustilasta oman kirkastuneen ruumiinsa kaltaiseksi voimallaan – –.” (Fil. 3:20–21.)

Kun maailma syöksyy kohti loppuaan, tiedämme, että eräänä päivänä itäiselle taivaalle ilmestyy pieni valkoinen pilvi. Kun se lähestyy lähestymistään, näemme, että pilvellä istuu ”Ihmisen Pojan muotoinen, päässänsä kultainen kruunu ja kädesssänsä terävä sirppi” (Ilm. 14:14, VKR.) Jeesuksen mukana on tuhansia ja taas tuhansia enkeleitä (Matt. 25:31), ja kaikki näkevät hänet (Ilm. 1:7). Jeesuksen laskeutuessa tulemme kuulemaan hänen käskyhuutonsa, Jumalan pasuunan äänen, ja Kristukseen uskovina nukkuneiden haudat avautuvat, kun he nousevat ensimmäisinä ylös (1. Tess. 4:16). He tunnistavat hänen äänensä, joka heitä kutsuu (Joh. 5:28).

Mitä sitten tapahtuu? Lue 1. Tess. 4:17. Lopulta Fil. 2:10–11 kaikuu koko maailmankaikkeudessa.

Mikä uskomattoman upea ajatus! Kerran me näemme Jeesuksen – todella ja aidosti. Me kuulemme hänen äänensä ja tunnustamme, että hän on Herra. Hänestä, josta olemme luke-neet, jolle olemme osoittaneet rukouksemme, josta olemme puhuneet muiden kanssa; hän, jota sydämemme on kaivannut – me näemme hänet todella kasvoista kasvoihin. Voimme olla varmoja ja luottavaisia tämän suhteen, sillä Jumala on uskollinen ja hänen lupauksensa ovat totta (Ilm. 22:6).

Sillä hetkellä, kun pasuunat soivat ja jokaisen silmät näkevät Jeesuksen, tiedämme, että odotus on ollut sen arvoista. Jokainen sinnikäs rukous, jokainen yhdessäolon hetki hänen kanssaan, joka kerta, kun olemme puhuneet rohkeasti hänen puolestaan, jokainen koettelemus – kaikki huipentuu hänen kasvojensa näkemiseen (Ilm. 22:4).

MORSIAN

Opetuslapsi Johannes sai Patmoksen saarella maanpaossa ollessaan näyn siitä, millaista on, kun meidät saatetaan yhteen Jumalan kanssa ikuisiksi ajoiksi.

Lue Ilm. 21:9-11. Mikä vertaus tässä kerrotaan, ja miksi sitä mielestäsi käytettiin?

Morsian on kaunis, ja hänen häöpäivänään kaikki haluavat nähdä hänet. Häöpäivä on morsiamen ja sulhasen uuden yhteisen elämän käännekohta, ja sama pätee myös meidän Jumala-suhteeseemme, kun Jeesus tulee takaisin.

Jeesus on valmistamassa meille asuinsijaa (Joh. 14:1-3), kaunista paikkaa, joka on liian ihmeellinen kuvailtavaksi. "Ihmiskieli ei pysty kuvaamaan vanhurskasten palkintoa. Sen tulevat tuntemaan vain ne, jotka saavat sen nähdä. Rajallinen mieli ei voi tajuta Jumalan paratiisin ihanuutta." (ST2023 415.)

Vaikka emme voi täysin ymmärtää, millaisia uusi taivas ja uusi maa ovat, Jumala antaa Johannekselle näyn tästä paikasta, jotta voimme odottaa innolla pian tapahtuvaa "hääjух-laa". Meitä kehoitetaan: "Ajatelkaa sitä mikä on ylhäällä, älkää sitä mikä on maan päällä." (Kol. 3:2.)

Jumala valmistautuu huolellisesti tähän tapahtumaan, eikä hän halua, että nämä "häät" yllättävät meidät (ks. Matt. 22:1-14; Matt. 25:1-13).

Maailmankaikkeus on se seurakunta, joka näkee tämän tapahtuman, ja me kuulumme tämän kertomuksen päähenkilöihin. Me liitymme "morsiameen", tähän kaupunkiin, johon Jeesus vie meidät tullessaan toisen kerran. On mielenkiintoista, että Jumalan kansaa (pyhiä) kutsutaan myös morsiameksi (ks. Ilm. 19:7), ja ehkä siksi, että he ovat pyhässä kaupungissa, uudessa Jerusalemissa, joka "laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten" (Ilm. 21:2).

Tämä kaunis kuvaus osoittaa, että Jumalan kansan ja kaupungin välillä on läheinen yhteys, koska molempia kutsutaan morsiameksi. Raamattu paljastaa yksityiskohtaisen kuvauksen pyhästä kaupungista, uudesta Jerusalemistä, "joka on valtakunnan pääkaupunki ja keskus, [ja jota] kutsutaan morsiameksi ja karitsan vaimoksi." (ST2023 268.)

Lue Ilm. 21:9-27. Miksi tämä on meille nyt kovin vaikea kuvitella? Miten voimme edes alkaa ymmärtää sitä, mitä meille tässä luvataan?

SEURAA KARITSAA

Onko sinulta koskaan kysytty, mitä odotat eniten ikuisuudelta? Jos kysyt lapselta, hän saattaa vastata: "Tiikerin selässä ratsastamista", "kirahvin kaulalta alas liukumista" tai "eri planeetoille lentämistä". Jos kysyt teini-ikäiseltä, hän saattaa vastata: "Ei enää koulutehtäviä" tai "taivaan tutkimista ystävien kanssa ilman, että mikään satuttaa". Jos taas kysyisit ryhmältä aikuisia, he saattaisivat vastata: "Olla paikassa, jossa ei ole enää kipua, kärsimystä tai kuolemaa" tai "tavata rakkaat uudelleen". Kaikki nämä vastaukset ovat hyviä ja todellisia, ja uudessa taivaassa ja uudessa maassa on paljon, mitä odottaa. Ikisyys palaa sydämissämme, ja sisimmässämme tiedämme, että elämässä on oltava jotakin enemmän kuin tämä hetki ja tämä paikka.

Mitä muita siunauksia voimme odottaa saavamme ikisyudessa? Lue Jes. 25:8; Ilm. 7:17 ja Ilm. 21:4.

Taivaan suurin siunaus on varmasti se, että saamme vihdoinkin nähdä Jeesuksen ja kiittää häntä henkilökohtaisesti siitä, mitä hän on tehnyt puolestamme tässä langenneessa maailmassa. Haluamme osoittaa hänelle ylenpalttista ihailua ja palvontaa siksi, että hän pelasti meidät ikisyestä kuolemasta kärsimällä itse ristillä. "Karitsa, joka on teurastettu, on arvokas saamaan vallan, rikkauden, viisauden ja voiman, kunian, kirkkauden ja ylistyksen." (Ilm. 5:12.)

Johannes Kastaja esitteli Jeesuksen Jumalan Karitsana (Joh. 1:35-37). Opetuslapset seurasivat häntä kulkiessa hänen lähellään, ja Ilm. 14:4 sanoo, että me tulemme tekemään samoin. " - he seuraavat Karitsaa, minne hän meneekin." (Ilm. 14:4.) Jotta haluamme seurata häntä taivaassa, meidän tulee kuitenkin ensin seurata häntä täällä maan päällä.

Jeesus, Karitsa, on myös meidän Paimenemme, ja hän ohjaa polkujamme paremmin kuin kukaan muu. Tämä lohduttaa meitä suuresti, kun kamppailemme vaikeiden aikojen läpi. Jeesus ei koskaan lakkaa johdattamasta meitä, ei edes taivaassa. Ilm. 7:17 sanotaan: "Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille - -." Jeesuksen kansana, hänen lampinaan, seuraamme häntä taivaassa ja haluamme olla ikisyesti hänen kanssaan. Yksi Jumalan kansaa määrittävä piirre on se, että "heidän otsaansa on hänen nimensä" (Ilm. 22:4). Toisin sanoen tulemme ajattelemaan häntä aina.

Kuuntele jokin hengellinen laulu ja tee sen sanoista henkilökohtainen rukouksesi tänään.

"TULE!"

Meille on tänään jälleen osoitettu kutsu: "Tule."

Lue seuraavat jakeet ja huomaa Jeesuksen kutsu tulla hänen luokseen: Matt. 11:28-30; Jes. 55:1-3; Joh. 6:44.

Pyhä Henki haluaa vetää sinut Jeesuksen luo tänään. Jeesus kutsuu sinua tulemaan luokseen, pysymään hänessä tänään ja joka päivä, kunnes hän tulee takaisin. Kun vastaat kutsuun ja tulet hänen luokseen, kun sydämesi on lempeä ja olet antautunut Jumalalle, tunnet rauhaa, koska tiedät, että hän tulee korottamaan sinut tämän maailman viimeisenä päivänä, riippumatta siitä, kuinka arvottomaksi koetkin itsesi. Jeesus sanoi: "- - sitä, joka luokseni tulee, minä en aja pois." (Joh. 6:37.)

Meillä tulisi olla kiireen tuntu työskennellessämme Pyhän Hengen kanssa kutsuen muita pelastavaan suhteeseen Jeesuksen kanssa. "Henki ja morsian sanovat: 'Tule!' Joka tämän kuulee, sanokoon: 'Tule!' Joka on janoissaan, tulokoon. Joka haluaa, saa lahjaksi elämän vettä." (Ilm. 22:17.)

Kutsu on ilmainen, se tarjotaan lahjana armosta. Kun hyväksymme Jumalan elämäämme ja rakastamme häntä koko sydämeistämme ja mielestämme sekä koko voimallamme sisimpäämme myöten (5. Moos. 6:5; Mark. 12:30), elämämme täällä ja tulevaisuudessa muuttuu lopullisesti.

Aivan kuten Jeesus kutsuu meitä tulemaan hänen luokseen, Raamatun viimeinen huudahdus kutsuu häntä tulemaan meidän luoksemme: "'Tämä on tosi, minä tulen pian'. Amen. *Tule*, Herra Jeesus!" (Ilm. 22:20, *korostus lisätty*.)

Kuinka pian? Meidän näkökulmastamme heti, kun suljemme silmämme kuollessamme, seuraava ymmärtämämme asia on Kristuksen takaisintulo. Koska emme ole tietoisessa tilassa kuoltuamme, Jeesuksen paluu on omassa kokemuksemme ikään kuin sama hetki kuin kuoleman hetkemme. Ehkä ensimmäinen ajatuksemme ylösnousemuksessa on: "Vau, Herra, sinun tulosi oli sittenkin pian!"

Nyt näemme todellakin vain heikosti kuin peilistä. Silloin näemme hänet kuitenkin kasvoista kasvoihin. Eihän väsyttä odottamaan. Pidetään tämä toive elävänä, aina mielessämme, uskoen ja luottaen Jumalan rakkauteen ja hyvyyteen. Herra Jeesus, tule pian!

Rukoile nyt, että saisit kestävän uskon, joka mahdollistaa antautumisesi kokonaan ja täysin hänelle, joka kuoli puolestasi ja joka myös palaa pian sinun vuoksesi.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Ellemme omaksu Kristuksen uskontoa nauttimalla Jumalan sanaa, ei meitä lasketa Jumalan kaupunkiin. Elettyämme maallisella ruoalla ja totutettuamme aistimme pitämään maallisista, emme voisi sopeutua taivaan puhtaaseen, taivaalliseen elämänmenoon. Enkelten laulut ja heidän harppujensa soitanto eivät viihdyttäisi meitä. Taivaan tiede olisi mielestämme arvoituksellista. Voidaksemme tulla sopiviksi taivaallisten enkelten seuraan meidän tulee isota ja janota Kristuksen vanhurskautta ja antautua hänen armonsa muuttavan vaikutuksen muovattavaksi ja sopeutettavaksi. – –

Silloin ei kansakunnilla ole mitään muuta lakia kuin taivaan laki. Kaikki tulevat olemaan onnellisia, yhtä perhettä, ylistykseen ja kiitokseen verhoutuneita. – – Tämän nähdessään aamutähdet kaikki iloitsevat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsevat, ja Jumala ja Kristus julistavat yhdessä: ’Syntiä ei ole enää oleva, eikä kuolemaa ole enää oleva.’

Haluamme totuttautua puhumaan keskenämme taivaasta, ihanasta taivaasta. Puhukaa siitä elämästä, jota jatkuu yhtä kauan kuin Jumala elää, ja niin unohdatte vähäiset koetuksenne ja vaikeutenne. Sallikaa mielenne viehättyä Jumalaan.” (Pä 397.).

Keskustelunaiheita:

1. Jos osaat englantia, lue tai kuuntele Ellen G. Whiten näky taivaasta, joka löytyy teoksesta *Early Writings*, s. 14-20 (egwwritings.org). Mikä tässä kuvauksessa on sinulle silmiinpistäväintä?
2. Minkä näkökulman tämän vuosineljänneksen raamattutunneista haluat muistaa parhaiten, jotta voit pitää suhteesi Jumalaan vahvana siihen saakka, kunnes näet Jeesuksen kasvoista kasvoin?
3. Keiden elämässäsi tarvitsisi kuulla taivaan toivosta? Sitoudu kertomaan siitä heille mahdollisimman pian. Muista: et voi kertoa heille toivosta, jota sinulla itselläsi ei henkilökohtaisesti ole.